

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 25. juni 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom A.

Kart I

Sak 339	19/00959-2	Klage - Avslag på søknad om ny avkjørsel - Korsvollbakken 9 F (201903246)	1
Sak 340	19/00915-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019 - Dybwads gate 3 (201902938)	4
Sak 341	19/01080-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018090 - Bergsliens gate 2 (20180363)	6
Sak 342	19/01164-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101024 (201901606) - Sameiet Torshovgata 4	11
Sak 343	19/01218-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3100922 (201901664) - Sameiet Osterhaus gate 12	14
Sak 344	19/01225-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. (3103603) - Thv Meyersgt 66 AS	18
Sak 345	19/01239-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016508 (201803622) - Sameiet Markveien 14	21
Sak 346	19/01242-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016757 (201803638) - Sameiet Stensgata 20	25
Sak 347	19/01244-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3016514 (201803639) - Københavngata 4 ABC AS	28
Sak 348	19/01248-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102879 (201901529) - Borettslaget Helgesensgt 18	32

Sak 349	19/01250-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102881 (201901443) - Ingård AS	36
Sak 350	19/01303-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201901733) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 351	19/01308-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901910) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 352	19/01309-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901754) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 353	19/01310-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901749) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 354	19/01315-2	Klage på bortfall av vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901755) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 355	19/01312-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd til tilpasning - Bydel Gamle Oslo (201901881) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 356	19/01304-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201901747) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 357	19/01305-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201902105) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 358	19/01311-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordre Aker (201901676) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 359	19/01317-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 25. juni 2019	39

Sak 339 Klage - Avslag på søknad om ny avkjørsel - Korsvollbakken 9 F (201903246)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 03.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 26.04.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Eiendommen ligger på Søndre Korsvoll i Bydel Nordre Aker og er registrert med en enebolig, garasje og et veksthus.

I forbindelse med planlegging av ny boligbebyggelse på den østre delen av eiendommen søkes det om ny avkjørsel direkte ut i Maridalsveien, i tillegg til eksisterende avkjørsel mot Korsvollbakken i vest. Søker og tiltakshaver er BoligPartner AS.

Søknaden begrunnes med at dagens tilkomst er lite praktisk i forhold til å kunne utnytte tomtearealene mot Maridalsveien. Eksisterende atkomst går tett på naboens hus, slik at det vil være til sjanse for naboen å benytte denne for eventuell ny bebyggelse. Det vil derfor bli bedre med avkjørsel direkte ut i Maridalsveien. Søker viser videre til at Maridalsveien er en godt trafikkert vei, men fartsgrensen er 40 km/t. Avkjørselen ønskes lagt til tomtens laveste punkt for å få best mulig sikt, minst mulig terrenginngrep, eksisterende forstøtningsmur berøres

ikke og det er god avstand til neste veikryss og avkjørsel. Avkjørselen ønskes 3 meter bred og det vil være snumulighet på egen grunn. Naboeie er varslet og det er ikke kommet innsigelser til tiltaket.

Plan- og bygningsetaten avsto søknaden den 06.02.2019. Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd.

Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av BoligPartner Romerike AS v/Fay-Nina Mjøen, i brev datert 27.02.2019. Klager har klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klager viser til Plan- og bygningsetatens begrunnelse for avslag og anfører bl.a. at den omsøkte utkjørselen er mer oversiktlig enn nærliggende utkjørsler hvor det nylig er blitt gitt tillatelse til en betydelig økning i boligmassen med tilhørende økning i bruk av utkjørsel. Klager viser til Maridalsveien 310 som nå er bebygget med fire eneboliger og tre boliger i rekke. Klager mener dagens avkjørsel ikke kan brukes på grunn av terrengets utforming og eksisterende bebyggelse og innkjørsel til Korsvollbakken 9 E og F. Klager viser til at det ikke er mulig å benytte dagens avkjørsel uten å rive garasjen og kanskje også deler av det eksisterende huset. Klager mener det er urimelig at denne skal rives for å gi tilgang til østre del av eiendommen. I tillegg viser klager til at dagens adkomst er svært smal og lite egnet for økt trafikk. Klager viser videre til

at for flere av eiendommene med grense mot Maridalsveien fremstår det som vanskelig eller svært ødeleggende for eiendommene å ha adkomst til de østlige delene via Korsvollbakken. Dersom det skulle være aktuelt for naboene, og Plan- og bygningsetaten foretrekker en felles adkomst fra flere eiendommer til Maridalsveien, vil tiltakshaver kunne vurdere dette. Klager påpeker at det i området generelt er stor mangel på tomter for ny bebyggelse, og det burde være i kommunens interesse å kunne utnytte disse arealene på en best mulig måte.

Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 4.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Maridalsveien er en tungt trafikkert samlevei, og i henhold til veilederen for avkjørsel i ytre sone skal avkjørsler tillates i begrenset omfang til slike veier. Den omsøkte avkjørselen er i den

tyngst trafikkerte delen av Maridalsveien med en ÅDT på 12300. Den omsøkte eiendommen har i dag avkjørsel ut i Korsvollbakken og via en felles vei inn til eiendommens garasje som deles med naboeiendommen 9 E. Plan- og bygningsetaten vurderer situasjonen slik at denne avkjørselen også må brukes av nye boliger på eiendommen 9 F. Det ble nylig i 2016 godkjent ny enebolig i Korsvollbakken 9 D, og denne eiendommen deler avkjørsel med 9 C og B.

Etaten

mener den omsøkte eiendommen 9 F må benytte den felles avkjørselen på samme måte som disse eiendommene ved en ytterligere utbygging av eiendommen.

Plan- og bygningsetaten er ikke enig i at dagens atkomst er svært smal og lite egnet til økt trafikk, eller at atkomsten vil være til ulempe for naboene og ødeleggende for dagens eiendom.

Avkjørselen ut i Korsvollbakken er vinkelrett på veien og oversiktlig. Den felles veien innover til boligene er kanskje noe smal for biler å møtes på, men etaten mener det må være fullt mulig for eierne av boligene som deler veien å etablere en noe bredere vei, både for gående og eventuelt møteplass for bilene. Ved ytterligere utnyttelse av bebygde eiendommer er det ikke uvanlig at man kan bli nødt til å tilpasse noe av eksisterende bebyggelse og kanskje også rive noen bygg, justering av eiendomsgrenser kan av og til også bli nødvendig. Etaten kan ikke se at dette skulle representere noe urimelig krav i forbindelse med utbygging.

Plan- og bygningsetaten kan forstå at en avkjørsel rett ut i Maridalsveien fremstår som bedre for beboerne i nr. 9 E og F fordi de da kan beholde garasjen sin slik den er i dag. Etaten mener imidlertid at det er riktigere at disse eiendommene selv merker konsekvensene av økt trafikk fra den økte utnyttelsen av egen eiendom, enn at belastningen med økt trafikk fra ny beboelse belastet trafikken i Maridalsveien med både kjørende, syklende og gående. Det er generelt ønskelig å redusere antall avkjørsler fra en eiendom fordi avkjørselspunkter representerer potensielle ulykkespunkter. Dette hensynet gjør seg ekstra sterkt gjeldende for den omsøkte avkjørselen som går ut i en svært trafikkert vei på et uheldig sted i innersving og over gang- og sykkelvei.

Når det gjelder avkjørselen i Maridalsveien nr. 310, viser etaten til at denne er innregulert, og avkjørselen ble dermed vurdert i en større sammenheng hvor man kom til at avkjørselen ut i Maridalsveien kunne tillates. Denne eiendommen har heller ingen alternativ avkjørsel til annen vei. Etaten er enig i at avkjørselen i nr. 310 heller ikke har en god plassering, og uavhengig av hvordan denne avkjørselen ble vurdert mener Plan- og bygningsetaten at Korsvollbakken 9 F bør bruke eksisterende avkjørsel ut i Korsvollbakken også for videre utnyttelse av eiendommen. Etaten mener det samme vil gjøre seg gjeldende for

naboeiendommene nord for 9 F, og en felles avkjørsel ut i Maridalsveien fremstår derfor ikke som en god eller aktuell løsning.

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak om avkjørsler etter veglova §§ 40 – 43. Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i veglova § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også veiledere for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Avslaget er fattet i tråd med disse retningslinjer og tilpasset de stedlige forholdene basert på en faglig vurdering. Momenter som inngår i vurderingen er sikt og muligheten for trafikksikker avkjørsel fra offentlig vei.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem.

Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter veglova §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Etter veileder for avkjørsel i ytre sone bør avkjørsler helt unngås på hovedveiene. Maridalsveien er hovedvei og etter Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag fremkommer det at den er tungt trafikkert med ÅDT (årsdøgntrafikk) på 12300. Avkjørselen må krysse et opparbeidet fortau og et innregulert og opparbeidet sykkelfelt, og kommer ut i en innersving av Maridalsveien.

Slik sekretariatet for klagenemnda oppfatter klagen er denne i hovedsak begrunnet i areal- og ressursdisponeringshensyn. Sekretariatet kan ikke se at det foreligger forhold som umuliggjør avkjøring til Korsvollbakken. Såfremt det foreligger mulighet for trafikksikker avkjørsel fra offentlig vei, kan sekretariatet ikke anbefale at det etableres ny avkjørsel til hovedveien. Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag er således fattet i tråd med retningslinjene for avkjørsel i ytre sone.

Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak av 06.02.2019 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Plan- og bygningsetatens vedtak av 06.02.2019 om avslag på søknad om avkjørsel for Korsvollbakken 9 F, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at tiltaket med å etablere ytterligere én avkjørsel til eiendommen vil være i strid med

hensynet til trafikksikkerhet i Maridalsveien og kommunens praksis om kun å godkjenne én avkjørsel per eiendom. Klagenemnda viser til at den omsøkte avkjørselen er lagt i en innersving som medfører svekket sikt, og krysser fortau og sykkelfelt som gir økt ulykkesrisiko for trafikanter.

Klage fra Boligpartner Romerike AS v/Fay-Nina Mjøen tas ikke til følge.

[19/00915]

**Sak 340 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019
- Dybwads gate 3 (201902938)**

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 26.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Vi viser til vedlagte brev fra Byantikvaren av 10.04.2019 (med vedlegg) med tilrådning i klagesak vedrørende avslag på søknad om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til Byantikvarens vurdering og konklusjon i saken.

Bakgrunn

Byantikvaren skal etter vedtak av Oslo bystyre fordele kommunale tilskuddsmidler til fredete og verneverdige bygninger og anlegg i privat eie i Oslo kommune for 2019.

Søknad

Victoria Cramer sendte i e-post den 30.10.2018 søknad om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019. Søknaden gjaldt utskifting av vinduer og verandadører i Dybwads gate 3.

Vedtak om avslag på søknad

Søknaden ble avslått av Byantikvaren i vedtak av 15.01.2019. Byantikvaren begrunner avslaget med at søknaden ikke oppfyller kravene til dokumentasjon av tiltaket, jf. retningslinjene gitt i

Byantikvarens informasjonsark *Tilskudd til istandsetting av kulturminner*. Byantikvaren viser til at det mangler tiltaksbeskrivelse, tilbud fra utførende og egenandel. Byantikvaren vurderte derfor at søknaden ikke er aktuell for tildeling av årets tilskuddsmidler.

Tildeling av tilskudd, eller avslag på søknad om tilskudd, er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b og § 28 første ledd. Oslo kommunes klagenemnd er klageinstans, jf. fvl. § 28 andre ledd og reglement for Oslo kommunes klagenemnd vedtatt av bystyret 22.09.2004, sak 403, pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Victoria Cramer. Klager er part med klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fvl. § 32.

Klager anfører bl.a. å ha sendt inn all nødvendig dokumentasjon og ønsker derfor en ny vurdering av søknaden om tilskudd.

Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 5.

Byantikvarens vurdering og anbefaling:

Byantikvaren har vurdert klagen, jf. fvl. § 33 og ikke funnet grunn til å endre sitt vedtak om avslag av 15.01.2019.

Byantikvaren opplyser at de som foregående år hadde ca. 1,5 millioner kroner til fordeling av kommunale tilskudd for 2019. Det var derfor nødvendig med en streng vurdering av de enkelte

søknaders innhold og dokumentasjon. Byantikvaren viser til informasjonsarket *Tilskudd til istandsetting av kulturminner*, der det blant annet finnes en sjekkliste for opplysninger og dokumentasjon som må inngå i eller være vedlagt søknaden. Det opplyses bl.a. om at det i budsjettets finansierungsplan må gå fram hvor stor del av totalfinansieringen omsøkte tilskuddsbeløp skal utgjøre. Egenandelen skal utgjøre minst 50 % av totalfinansieringen, men normalt mer.

Begrunnelsen for Byantikvarens avslag er at søknaden ikke oppfyller kravene til dokumentasjon av tiltakene. Tiltaksbeskrivelse og tilbud fra utførende mangler. Mangelfull dokumentasjon fører normalt til avslag.

Videre søkes det om 100 % av en antatt totalkostnad på kr 2 368 000,-. Søknader uten egenandel er også i strid med retningslinjene Byantikvaren følger ved behandling av tilskuddssøknader, og er i seg selv avslagsgrunn.

Dersom dokumentasjonen og egenandelen hadde vært i tråd med retningslinjene ville tiltaket, utskifting – og ikke istandsetting – av opprinnelige vinduer og verandadører, ført til avslag. Det følger av informasjonen Byantikvaren gir om hvilke tiltak som prioriteres for tilskudd i informasjonsarket *Tilskudd til istandsetting av kulturminner*. Søknadssummen ville også vært problematisk med tanke på årets ramme som var 1,5 mill.

Byantikvaren vurderer for øvrig at klagen ikke gir noen ny informasjon om søknaden eller bringer inn momenter som er av ytterligere interesse for klagesaksbehandlingen.

Byantikvarens informasjonsark *Tilskudd til istandsetting av kulturminner* er for øvrig ikke i seg selv hjemmelsgrunnlag for tilskudd, men en orientering av hvilke krav Byantikvaren stiller dersom det skal gis tilskudd til fredete og verneverdige bygninger.

Byantikvaren tilrår at vedtak om avslag på tilskudd av 15.01.2019 opprettholdes.

Sekretariatet for klagenemnda sin behandling og vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Etter sekretariatets syn har Byantikvaren foretatt en behandling av saken i samsvar med de kriteriene som er satt for prioritering av tildeling av tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019. Søknader må oppfylle kravene til dokumentasjon av tiltakene, herunder må de omfatte beskrivelse av

tiltak og tilbud fra utførende. Etter sekretariatets vurdering er ikke kriteriene tilfredsstillende oppfylt i opplysningene som foreligger fra søkers/klagers side. Det vises også til at det er søkt tilskudd på kr 2 368 000,-. Med en total tilskuddsramme på ca. 1,5 millioner kroner, må Byantikvaren prioritere de innkomne søknadene etter de gitte kriteriene. Sekretariatet viser til at det i Byantikvarens avslag på søknaden av 15.01.2019 fremgår at Byantikvaren mottok totalt 65 søknader innen fristen.

Sekretariatet innstiller etter dette på at klagen ikke tas til følge. Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig til orientering til sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klage fra Victoria Cramer tas ikke til følge.

Byantikvarens vedtak av 15.01.2019 om avslag på søknad om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019 opprettholdes. Klagenemnda vurderer at søknaden mangler nødvendige vedlegg som beskrivelse av skadeomfang og tilbud fra utførende. Videre omhandler søknaden utskifting og ikke istandsetting av opprinnelige vinduer og verandadører. Klagenemnda viser til at søknaden er fremmet uten egenandel og dermed er for lav i forhold til totalfinansieringen. Klagenemnda finner derfor at søknaden fra Victoria Cramer om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019 til utskifting av vinduer og verandadører i Dybwads gate 3 ikke oppfyller kravene til innhold og dokumentasjon, jf. kriterier for tildeling av tilskudd i orienteringen om tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019. Søknaden er ikke aktuell for tildeling av tilskuddsmidler for 2019.

[19/01080]

Sak 341 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018090 - Bergsliens gate 2 (20180363)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 15.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. mars 2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3018090 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 19. januar 2018 ble det i Bergsliens gate 2 observert overheng av is på taket som var i ferd med å rase. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for

overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Bergsliens gate 2, ved advokat Anders Wahl, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 24. mars 2018. Klager anfører at miljøgebyret først kom styret i hende 16. april 2018, da miljøgebyret ble sendt til sameiets gateadresse, og ikke til eiendommens kontaktadresse. Faglig sekretariat legger 16. april 2018 til grunn som dato for underretning. Klage ble fremmet 19. april 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.1 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

2.2 Klagers anførsler

Klager anfører for det første at Bymiljøetatens bilder viser en helt bagatellmessig snømengde på oversiden av snøfangerne. På dette tidspunktet hadde sameiet allerede foretatt rydding av taket for is og snø en rekke ganger, senest medio mars, og hadde satt opp avvisere på fortauet i Bergsliens gate/Sporveisgaten iht. politivedtekten § 4-1.

Dersom situasjon slik Bymiljøetaten beskriver den, kvalifiserer til høyeste sats av gebyr, vil alle leiegårder i Oslo måtte ha døgnkontinuerlig vaktordning for å fjerne enhver nedbør i form av snø, hvilket vil være en praktisk og økonomisk umulighet.

Klager ber om at miljøgebyret blir refundert, sekundært at gebyret reduseres til en fornuftig og rimelig størrelse.

2.3 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere for å informere om at det var rasfare fra taket på eiendommen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Etaten presiserer at endring av politivedtektene medførte en betydelig innskjerping av gårdeiers ansvar for rydding av is og snø fra tak. Ettersom takras kan føre til (og har ført til) alvorlig skade på både mennesker og gjenstander, har Oslo kommune og Justisdepartementet ment at gårdeiers ansvar skal innskjerpes. Dette har blant annet kommet til uttrykk ved at gebyret for brudd på gårdeiers plikter har økt fra kr 500 til kr 5000.

Bymiljøetaten håndhever ut fra et forebyggende perspektiv, det vil si at etaten ikke venter på at snøskavler, istapper og isklumper skal falle ned eller bli så store at de åpenbart kan føre til personskade ved ras. Dersom etaten observerer bygårder hvor det ligger store mengder med snø og/eller is på taket, vil det blir vurdert å øke gebyret med 50 %, eller politianmelde gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 3. mai 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018090 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører for det første at Bymiljøetatens bilder viser en helt bagatellmessig snømengde på oversiden av snøfangerne. På dette tidspunktet hadde sameiet allerede foretatt rydding av

taket for is og snø en rekke ganger, senest medio mars, og hadde satt opp avvisere på fortauet i Bergsliens gate/Sporveisgaten iht. politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat forstår anførselen om at det var satt opp avvisere, til å gjelde tidspunktet medio mars. Det fremgår av Bymiljøetatens merknader på miljøgebyret (vedlegg 2), og bybetjentens fotografier (vedlegg 7 og 9), at det ikke hang oppe avvisere på vedtakstidspunktet. Videre bemerker faglig sekretariat at det er tilstrekkelig at det foreligger fare for at snø eller is faller ned, uavhengig av mengde. Selv små mengder snø eller is kan ha et betydelig skadepotensiale, og dette er grunnen til at politivedtekten håndheves strengt.

Klager anfører videre at dersom den situasjonen som Bymiljøetaten beskriver, kvalifiserer til høyeste sats av gebyr, vil alle leiegårder i Oslo måtte ha døgkontinuerlig vaktordning for å fjerne enhver nedbør i form av snø. Faglig sekretariat viser til at det, etter politivedtekten, inntreffer en handleplikt for gårdeier *straks* snø eller is *truer med å falle* fra hustak mot offentlig sted. Sekretariatet antar at det ikke er slik at ethvert snøfall fører til en situasjon der snø truer med å falle fra taket. Sekretariatet har forståelse for at det kan være krevende å finne gode nok rutiner for snørydding, men finner likevel grunn til å understreke at regelverket er til for å sikre trygg ferdsel. Dette er også grunnen til at gebyret er høyt.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier plikter å sette opp avvisere straks snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted. Gårdeier har ikke satt opp avvisere, og det foreligger dermed et brudd på politivedtekten.

Klager ber om at miljøgebyret blir refundert, sekundært at gebyret reduseres til en fornuftig og rimelig størrelse. Faglig sekretariat er kommet til at det foreligger et brudd på politivedtekten, og kan ikke se at det er grunnlag for å refundere beløpet.

Når det gjelder anførsel om at gebyret reduseres, viser sekretariatet til forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om håndheving av kommunale politivedtekter § 6, som sier at det kan ilegges overtredelsesgebyr fra kr 1000 til kr 5000. Justisdepartementet la, i sitt høringsnotat om forskrift om kommunal håndheving av politivedtektene, til grunn at det ikke er gitt at et gebyr på kr 5000 vil være forholdsmessig i en mindre kommune eller for enhver type bygg. Derfor ble det i forskriften gitt hjemmel til å ilegge et gebyr i størrelsesorden mellom kr 1000 til kr 5000. Departementet syntes imidlertid å akseptere at Oslo kommune har behov for å ilegge høyeste gebyr, sett hen til den fare som er forbundet med snø og is som faller fra hustak.

I Oslo er det fast og langvarig praksis å gi miljøgebyr på kr 5000 for brudd på politivedtektens bestemmelser om rydding av hustak. Et viktig poeng med å ilegge miljøgebyr i denne størrelsesordenen, er at det ikke skal være mer lønnsomt å betale gebyret, enn å ta den kostnaden det er å få ryddet taket. Faglig sekretariat kan ikke se at det er grunnlag for å fravike denne i praksisen i dette tilfellet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018090 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører for det første at Bymiljøetatens bilder viser en helt bagatellmessig snømengde på oversiden av snøfangerne. På dette tidspunktet hadde sameiet allerede foretatt rydding av taket for is og snø en rekke ganger, senest medio mars, og hadde satt opp avvisere på fortauet i Bergsliens gate/Sporveisgaten iht. politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda forstår anførselen om at det var satt opp avvisere, til å gjelde tidspunktet medio mars. Det fremgår av Bymiljøetatens merknader på miljøgebyret (vedlegg 2), og bybetjentens fotografier (vedlegg 7 og 9), at det ikke hang oppe avvisere på vedtakstidspunktet. Videre bemerker klagenemnda at det er tilstrekkelig at det foreligger fare for at snø eller is faller ned, uavhengig av mengde. Selv små mengder snø eller is kan ha et betydelig skadepotensiale, og dette er grunnen til at politivedtekten håndheves strengt.

Klager anfører videre at dersom den situasjonen som Bymiljøetaten beskriver, kvalifiserer til høyeste sats av gebyr, vil alle leiegårder i Oslo måtte ha døgkontinuerlig vaktordning for å fjerne enhver nedbør i form av snø. Klagenemnda viser til at det, etter politivedtekten, inntrer en handleplikt for gårdeier *straks* snø eller is *truer med å falle* fra hustak mot offentlig sted. Klagenemnda antar at det ikke er slik at ethvert snøfall fører til en situasjon der snø truer med å falle fra taket. Nemnda har forståelse for at det kan være krevende å finne gode nok rutiner for snørydding, men finner likevel grunn til å understreke at regelverket er til for å sikre trygg ferdsel. Dette er også grunnen til at gebyret er høyt.

Klagenemnda viser til at gårdeier plikter å sette opp avvisere straks snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted. Gårdeier har ikke satt opp avvisere, og det foreligger dermed et brudd på politivedtekten.

Klager ber om at miljøgebyret blir refundert, sekundært at gebyret reduseres til en fornuftig og rimelig størrelse. Klagenemnda er kommet til at det foreligger et brudd på politivedtekten, og kan ikke se at det er grunnlag for å refundere beløpet.

Når det gjelder anførsel om at gebyret reduseres, viser nemnda til forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om håndheving av kommunale politivedtekter § 6, som sier at det kan ilegges overtredelsesgebyr fra kr 1000 til kr 5000. Justisdepartementet la, i sitt høringsnotat om forskrift om kommunal håndheving av politivedtektene, til grunn at det ikke er gitt at et gebyr på kr 5000 vil være forholdsmessig i en mindre kommune eller for enhver type bygg. Derfor

ble det i forskriften gitt hjemmel til å ilegge et gebyr i størrelsesorden mellom kr 1000 til kr 5000. Departementet syntes imidlertid å akseptere at Oslo kommune har behov for å ilegge høyeste gebyr, sett hen til den fare som er forbundet med snø og is som faller fra hustak.

I Oslo er det fast og langvarig praksis å gi miljøgebyr på kr 5000 for brudd på politivedtektenes bestemmelser om rydding av hustak. Et viktig poeng med å ilegge miljøgebyr i denne størrelsesordenen, er at det ikke skal være mer lønnsomt å betale gebyret, enn å ta den kostnaden det er å få ryddet taket. Klagenemnda kan ikke se at det er grunnlag for å fravike denne i praksisen i dette tilfellet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01164]

Sak 342 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101024 (201901606) - Sameiet Torshovgata 4

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 28.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 3.2.2019 ble det i Torshovgata ved nr. 4 observert flere store istapper hengende fra taket på bygården. Det var ikke satt opp avvisere for å varsle om fare for takras. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-e).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Torshovgt 4 ved styreleder Ellen C. Borgenheim påklaget vedtaket den 21.2.2019 (dok 5). Klager viser til at sameiets vaktmester sjekket taket fredag før helg (1.2.2019). Da var det ikke fare for takras. Videre anføres det at noe skjedde i løpet av helgen, hvorpå avvisere ble hengt ut søndag formiddag (3.2.2019) og istappene ble fjernet neste dag.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Torshovgt 4, postboks 350, 1326 Lysaker som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 9.2.2019. Klagen ble fremsatt 21.2.2019, og er innenfor klagefristen. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Videre bemerker etaten at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 25.2.2019 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert flere store istapper hengende fra taket på bygården. Det var ikke hengt opp avvisere.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted. Klager har i klagen anført at det ikke hadde vært fare for takras to dager før da vaktmester hadde inspisert bygården. Videre anføres det at det ble hengt opp avvisere på formiddagen den 3.2.2019.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra

hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Det er ikke hengt opp avvisere for å varsle fotgjengere om at det var fare for ras fra taket på bygården. Selv om det ble sørget for at avvisere ble hengt opp senere den dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 21.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert flere store istapper hengende fra taket på bygården. Det var ikke hengt opp avvisere.

Klager har i klagen anført at det ikke hadde vært fare for takras to dager før da vaktmester hadde inspisert bygården. Videre anføres det at det ble hengt opp avvisere på formiddagen den 3.2.2019.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Det er ikke hengt opp avvisere for å varsle fotgjengere om at det var fare for ras fra taket på bygården. Selv om det ble sørget for at avvisere ble hengt opp senere den dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01218]

Sak 343 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3100922 (201901664) - Sameiet Osterhaus gate 12

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019, om ilegging av miljøgebyr nr. 3100922 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 2.2.2019 ble det i Osterhaus gate ved nr. 12 observert et overheng av snø med flere store istapper på taket på bygården. Det var ikke satt opp avvisere for å varsle om fare for takras. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-e).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Osterhaus gate 12 ved styret påklaget vedtaket den 22.2.2019 (dok 5 med vedlegg). Klager viser til at styret ble gjort oppmerksom på at det hang istapper fra bygget den 2.2.2019 kl. 11.00. Deretter ble entreprenør kontaktet for å iverksette tiltak for bygget. I tillegg til dette ble ansatte i næringslokalet i første etasje bedt om å sette ut skilt og bukk, som klart markerte at det var mulig rasfare fra bygården.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ilegging av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Osterhausgt 12 v/OBOS, Postboks 6668 St. Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 7.2.2019. Klagen ble fremsatt 22.2.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Videre bemerker etaten at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten understreker at gårdeier må ha etablerte rutiner som kan iverksettes med en gang snø og is truer med å rase fra taket. Disse rutinene må være utarbeidet på forhånd, slik at forbipasserende snarest mulig blir varslet om mulig fare forbundet med ferdsel utenfor bygården. Bymiljøetaten mener at det å bestille avvisere samtidig som man rekvirerer bistand ikke er å anse som snarest mulig.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 26.2.2019 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100922 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577

av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og flere istapper på taket på bygården. Det var ikke hengt opp avvisere.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager viser til at styret ble gjort oppmerksom på at det hang istapper fra bygget den 2.2.2019 kl. 11.00. Deretter ble entreprenør kontaktet for å iverksette tiltak for bygget. I tillegg til dette ble ansatte i næringslokalet i første etasje bedt om å sette ut skilt og bukk, som klart markerte at det var mulig rasfare fra bygården. Med dette anfører klager at gårdeier har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Det er ikke hengt opp avvisere for å varsle fotgjengere om at det var fare for ras fra taket på bygården. Faglig sekretariat mener det er positivt at gårdeier tok kontakt med entreprenør for å få fjernet snøen. Imidlertid er det klart at både snøen og istappene truer med å rase fra taket, og gårdeier skulle følgelig tydelig varslet forbipasserende om den mulige faren på et tidligere tidspunkt. Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 22.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100922 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og flere istapper på taket på bygården. Det var ikke hengt opp avvisere.

Klager viser til at styret ble gjort oppmerksom på at det hang istapper fra bygget den 2.2.2019 kl. 11.00. Deretter ble entreprenør kontaktet for å iverksette tiltak for bygget. I tillegg til dette ble ansatte i næringslokalet i første etasje bedt om å sette ut skilt og bukk, som klart markerte at det var mulig rasfare fra bygården. Med dette anfører klager at gårdeier har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Det er ikke hengt opp avvisere for å varsle fotgjengere om at det var fare for ras fra taket på bygården. Klagenemnda mener det er positivt at gårdeier tok kontakt med entreprenør for å få fjernet snøen. Imidlertid er det klart at både snøen og istappene truer med å rase fra taket, og gårdeier skulle følgelig tydelig ha varslet forbipasserende om den mulige faren på et tidligere tidspunkt. Klagenemnda mener derfor at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 344 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. (3103603) - Thv Meyersgt 66 AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103603 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 6.2.2019 ble det i Thorvald Meyers gate ved nr. 66 observert et stort overheng av snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-j).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Thv Meyersgt 66 AS ved Petter Blom påklaget vedtaket den 21.2.2019 (dok 5). Klager anfører at de den 4.2.2019 var rundt hele bygningen med lift og slo ned alle istapper og isdannelser av snø som truet med å rase ned. Videre ble det hengt opp avvisere den 8.2.2019. Klager anfører derfor at gårdeier har oppfylt sine plikter etter politivedtekten.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Thv Meyersgt 66 AS, Selma Ellefsens vei 6, 0581 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Thv Meyersgt 66 AS part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 14.2.2019. Klagen ble fremsatt 21.2.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Videre bemerker etaten at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 25.2.2019 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103603 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, og det var ikke satt opp avvisere.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har i klagen anført at bygården ble ryddet for snø og is den 4.2.2019 og at avvisere ble hengt opp den 8.2.2019.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Selv om det ble sørget for at avvisere ble hengt opp senere, mener

faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 21.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103603 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, uten at det var hengt opp avvisere.

Klager har i klagen anført at bygården ble ryddet for snø og is den 4.2.2019 og at avvisere ble hengt opp den 8.2.2019.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle agert tidligere. Selv om det ble sørget for at avvisere ble hengt opp senere, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 345 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016508 (201803622) - Sameiet Markveien 14

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. februar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3016508 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 12. februar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Markveien 14. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 19. februar 2018. Avvisere hang ute hele perioden (vedlegg 3 til 10). Da etaten kontrollerte bygården den 19. februar 2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2).

Faglig sekretariat viser for ordens skyld til at bygården har mottatt to miljøgebyr, som begge er sendt klagenemnda til behandling. Miljøgebyr nr. 3015521 ble ilagt 5. mars 2018, for brudd på bestemmelsen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager. De to gebyrene er ilagt for ulike tidspunkt, og det er dermed to separate overtredelser av politivedtekten som har ført til illeggelsen av miljøgebyrene.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Markveien 14, ved styremedlem Gustav Aas Rye, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 21. februar 2018. Klage ble fremmet 19. mars 2018, etter at klagefristen hadde gått ut. Det fremgår imidlertid av Bymiljøetatens oversendelse at klager ikke hadde mottatt opprinnelig miljøgebyr, og at klagen ble inngitt etter purring på miljøgebyret. Klager mottok purring 19. mars 2018 (vedlegg 13). Faglig sekretariat legger derfor til grunn at klage ble fremmet innen tre uker at underretning om vedtaket var kommet frem til parten.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager viser til sin klage inngitt i forbindelse med et annet miljøgebyr, også ilagt for avvisere som har hengt oppe i mer enn syv dager sammenhengende. I den saken anføres det at flagget hang oppe to av de syv dagene, men ikke resten. Det anføres også at styret ser etter farlig overheng/istapper hver morgen. Dersom de oppdager forekomster av snø eller is, henges flagget ut. Hvert enkelt tilfelle følges opp med byggets eneste beboer i øverste etasje, som bistår med å ta ned de elementene som er vurdert som risikable.

Klager viser til den gjennomgang som er gjort av praksis i den tidligere avgitte klagen. De anfører at styret har lagt ned et betydelig arbeid i å gjøre fortauet foran gården så sikkert som mulig for forbipasserende, og opplever det som trist og vanskelig å bli ilagt bøtene.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten påpeker for det første at de har frafalt forhøyelsen på kr 2500, da det fremgår av klagers henvendelse at opprinnelig tilsendt miljøgebyr ikke ble mottatt.

Opprinnelig miljøgebyr på kr 5000 opprettholdes. Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i § 4-1. Etaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Som gårdeier er man pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter syv dager, med mindre gårdeier kan dokumentere lenger ventetid på rekvirert bistand.

Markveien 14 ble kontrollert hver dag av Bymiljøetatens betjenter i tidsrommet 12. februar 2018 til 19. februar 2018. Av betjentenes fotografier går det fram at avviseren hang ute i mer enn syv dager sammenhengende. I henhold til politivedtekten er det kun unntaksvis anledning til å ha avvisere hengende ute i mer enn syv dager, og kun i situasjoner hvor det tar lengre tid å få rekvirert bistand. Gårdeiers egen rydding er heller ikke dokumentert. Bymiljøetaten påpeker at rydding av taket må skje uten ventetid. Gårdeier kan ikke basere seg på rutiner hvor man lar avviserne henge ut i lengre perioder, mens man fjerner litt og litt is fra taket.

Bymiljøetaten vet av erfaring at avvisere som står ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Videre kan avvisere som står ute i lengre perioder, også føre til at de mister sin varslings effekt.

Det er viktig med kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak så fort som mulig, og deretter fjerne avviserne med en gang rydding av tak er utført, eller når den fare eller arbeid som er nevnt i § 4-1 ikke lenger er til stede.

Etaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 3. mai 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. februar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3016508 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Faglig sekretariat forstår henvisningen til klagen inngitt i en annen sak, som å gjelde de rutiner som blir gjennomgått der, ikke som at det bestrides at avviserne har hengt oppe hele perioden i denne saken. Sekretariatet viser ellers til at betjentens fotografier viser at avviserne hang oppe 12. til 19. februar 2018.

Faglig sekretariat merker seg at styret har innført rutiner for å fjerne snø eller is fra taket. Det er likevel ikke slik at avvisere kan henge oppe i lengre tid enn syv dager. Avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter faglig sekretariats syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager. Faglig sekretariat legger som Bymiljøetaten til grunn at gårdeier selv plikter å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016508 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Klagenemnda forstår henvisningen til klagen inngitt i en annen sak, som å gjelde de rutiner som blir gjennomgått der, ikke som at det bestrides at avviserne har hengt oppe hele perioden i denne saken. Nemnda viser ellers til at betjentens fotografier viser at avviserne hang oppe 12. til 19. februar 2018.

Klagenemnda merker seg at styret har innført rutiner for å fjerne snø eller is fra taket. Det er likevel ikke slik at avvisere kan henge oppe i lengre tid enn syv dager. Avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter klagenemndas syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager. Klagenemnda legger, som Bymiljøetaten, til grunn at gårdeier selv plikter å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 346 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016757 (201803638) - Sameiet Stensgata 20

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. mars 2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3016757 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 19. januar 2018 ble det i Stensgata 20 observert snø/is på taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 9). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Stensgata 20, ved styreleder Annette Fisher, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om ileggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 20. mars 2018. Klager anfører at styreleder først mottok miljøgebyret i løpet av påskeferien, som sluttet 2. april 2018. Bymiljøetaten har lagt denne dato til grunn som fristavbrytende, og faglig sekretariat er enig i dette. Klage ble fremmet 23. april 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ileggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager mener at det ikke er grunnlag for å ilegge bot. Klager mener det er snakk om et ekstremt tynt snølag på taket, som er uunngåelig ved snøvær. For å sikre mot snøras har sameiet både snøstopper og varmekabler i taket. De har derfor gjort nødvendige tiltak for å sikre mot snørasfare fra bygget. Dette bør tas med i vurderingen.

Klager anfører videre at brannvesenet ryddet for store mengder snø og is fra nabobygget, Stensgata 22. Da vurderte de samtidig at det ikke var nødvendig å fjerne noe snø fra klagers tak. Klager mener at brannvesenets vurdering er tilstrekkelig, og at det derfor ikke kan være riktig å ilegge bot for forholdet.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Av de vedlagte bilder ser man at det ikke var hengt opp avvisere da bybetjenten var på stedet.

Det har heller ingen betydning for illeggelsen at Brann- og redningsetaten (BRE) ikke ryddet taket når de ryddet taket på nabobygården. BRE kan tilkalles for å rette opp i de grovere tilfellene av snø og is på tak i byen, men det betyr ikke at øvrige bygårder hvor det ligger snø og is på taket er vurdert til å være i henhold til Oslo kommunes politivedtekter.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 7. mai 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016757 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert snø / is på taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at de har iverksatt nødvendige tiltak for å sikre taket mot rasfare, og dette må tas med i vurderingen. Faglig sekretariat understreker at det ikke er tilstrekkelig å ha oppe snøfangere eller installere varmekabler i taket, dersom det er en reell fare for at snøen / isen likevel kan skli under snøfangeren og falle ned.

Klager anfører videre at det er snakk om et ekstremt tynt lag is på taket. Selv om mengden is på taket kan fremstå som liten ut fra den vedlagte dokumentasjonen, kan skadepotensialet være stort. Det vises tydelig på bildene at isen henger over kanten på bygget, og at det ligger mer snø oppe på taket som kan bidra til å øke rasfaren. Faren for at snø eller is kan falle ned på offentlig grunn er derfor tilstede. Isen som vist på bildet vil kunne utgjøre en fare for forbipasserende. Sekretariatet viser til at politivedtektenes bestemmelse om snø, is og takras skal tolkes strengt, av hensyn til trygg ferdsel, og fordi brudd på bestemmelsen kan få alvorlige konsekvenser.

Klager anfører videre at Brann- og redningsetaten var til stede og fjernet snø fra nabobygget, og vurderte det slik at det ikke var nødvendig å fjerne snø på klagers tak. Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten i at dette ikke har betydning for vurderingen av om det foreligger brudd på politivedtekten. Brann- og redningsetaten kan tilkalles for å rette opp i de grovere tilfellene av snø og is på tak i byen, men har ikke ansvar for å rydde opp i alle tilfeller der det foreligger fare for takras.

Ettersom det forelå en fare for at snø og is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016757 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert snø / is på taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf.

politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at de har iverksatt nødvendige tiltak for å sikre taket mot rasfare, og dette må tas med i vurderingen. Klagenemnda understreker at det ikke er tilstrekkelig å ha oppe snøfangere eller installere varmekabler i taket, dersom det er en reell fare for at isen likevel kan skli under snøfangeren og falle ned.

Klager anfører videre at det er snakk om et ekstremt tynt lag is på taket. Selv om mengden is på taket kan fremstå som liten ut fra den vedlagte dokumentasjonen, kan skadepotensialet være stort. Det vises tydelig på bildene at isen henger over kanten på bygget, og at det ligger mer snø oppe på taket som kan bidra til å øke rasfaren. Faren for at snø eller is kan falle ned på offentlig grunn er derfor tilstede. Isen som vist på bildet vil kunne utgjøre en fare for forbipasserende. Klagenemnda viser til at politivedtekten bestemmelse om snø, is og takras skal tolkes strengt, av hensyn til trygg ferdsel, og fordi brudd på bestemmelsen kan få alvorlige konsekvenser.

Klager anfører videre at Brann- og redningsetaten var til stede og fjernet snø fra nabobygget, og vurderte det slik at det ikke var nødvendig å fjerne snø på klagers tak. Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at dette ikke har betydning for vurderingen av om det foreligger brudd på politivedtekten. Brann- og redningsetaten kan tilkalles for å rette opp i de grovere tilfellene av snø og is på tak i byen, men har ikke ansvar for å rydde opp i alle tilfeller der det foreligger fare for takras.

Ettersom det forelå en fare for at snø og is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01244]

Sak 347 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3016514 (201803639) - Københavngata 4 ABC AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 05.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 17. mars 2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3016514 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 10. mars 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården Københavngata 4. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 17. mars 2018. Avvisere hang ute hele perioden (vedlegg 5-12). Da etaten kontrollerte bygården den 17. mars 2018, hadde

avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Københavngata 4 ABC AS, ved styremedlem Rodolphe Delloye, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 19. mars 2018. Klage ble fremmet 28. mars 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager ønsker å klage på boten de fikk fordi de ikke hadde tatt ned skiltet etter at det ikke lenger var rasfare. Grunnet manglende arbeid fra kommunen var fortauet foran bygningen såpeglatt. Etter mange ulykker og skade på mennesker, forsøkte gårdeier selv å rydde fortauet. Da de ikke klarte dette, valgte de å la skiltet stå igjen for å advare forbipasserende om at det fortsatt var fare.

Gårdeier klarte å fjerne isfaren fra fortauet med selv å bruke salt og en stor mengde varmt vann. Gårdeier ble irritert av å få boten, da et varsel hadde vært nok. Det er for enkelt å bøtelegge når kommunen ikke selv klarer å ta være på sikkerheten til de som går på fortauet.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Bymiljøetaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å gjøre seg tilstrekkelig kjent med gjeldende regelverk.

Som gårdeier er man pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter 7 dager, med mindre det kan dokumenteres lengre ventetid på rekvirert bistand.

Københavngata 4 ble kontrollert hver dag av Bymiljøetatens betjenter i tidsrommet 10. mars 2018 – 17. mars 2018. Betjentens fotografier dokumenterer at avviseren hang ute i mer enn syv dager sammenhengende.

Bymiljøetaten anser det uvesentlig for denne saken at fortauet utenfor bygården var glatt, da avvisere kun skal brukes av gårdeier til å varsle forbipasserende når det foreligger fare for takras.

Bymiljøetaten vet av erfaring at avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner, da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Videre kan avvisere som henger ute i lengre perioder, også føre til at de mister sin varslingseffekt.

Det er derfor viktig med et kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak så fort som mulig, og deretter fjerne avvisere med en gang rydding av tak er utført, eller når den fare eller arbeid som er nevnt i § 4-1, ikke lenger er til stede, jf. politivedtekten § 3-6.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 20. april 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 17. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016514 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager, men mener at et varsel hadde vært nok.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk, og selv har ansvar for å ivareta de plikter som følger av politivedtekten. Det sendes ikke ut varsel i forkant av at etaten ilegger miljøgebyr, og dette kan heller ikke forventes.

Sekretariatet er videre enig med Bymiljøetaten om at det er uten relevans for denne saken at det var glatt på fortauet. Avvisere skal kun henges opp når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig. Brudd på politivedtekten bestemmelse om at avvisere ikke kan henge ute lenger enn syv dager sammenhengende, håndheves av denne grunn strengt.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 17. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016514 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at

taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager, men mener at et varsel hadde vært nok.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten i at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk, og selv har ansvar for å ivareta de plikter som følger av politivedtekten. Det sendes ikke ut varsel i forkant av at etaten ilegger miljøgebyr, og dette kan heller ikke forventes.

Nemnda er videre enig med Bymiljøetaten i at det er uten relevans for denne saken at det var glatt på fortauets. Avvisere skal kun henges opp når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig. Brudd på politivedtekten bestemmelse om at avvisere ikke kan henge ute lenger enn syv dager sammenhengende, håndheves av denne grunn strengt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01248]

Sak 348 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102879 (201901529) - Borettslaget Helgesensgt 18

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 05.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3102879 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 3. februar mottok Bymiljøetaten en klage fra Brann- og redningsetaten over forholdene på taket i bygården Helgesens gate 18. Bymiljøetatens bybetjent, som ble sendt til stedet, observerte flere store istapper som hang ned fra taket over fortauets. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Borettslaget Helgesensgt 18, ved styreleder Gitte Zakariassen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 9. februar 2019. Klage ble fremmet 13. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at de hadde hatt et firma som ferdigstilte arbeid med snørydding og istappfjerning 1. februar. Deretter fjernet brannvesenet is den 3. februar. Styreleder ble gjort oppmerksom på nye istapper torsdag 7. februar, og kontaktet umiddelbart et firma som ba henne sende mail for å avtale tid. Samme dag fikk borettslaget bot uten forvarsel.

Klager kan ikke se hva mer de skulle gjort for å hindre istappene. Borettslaget er lite, og med utgifter på 34 000 for snøfjerning er det ikke sann at de kan hyre inn noen til å rydde snø og is flere ganger per uke. Styreleder har heller ikke mulighet til å sjekke fasaden hver eneste dag, men er avhengig av at andre sier fra hvis de ser noe.

Klager synes det er helt urimelig at de har fått bot før de er gitt mulighet til å fikse problemet selv.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og

is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved ileggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier. I perioder med mye snø og is bør gårdeier ha tilsyn med eiendommen minst en gang i døgnet slik at det blir varslet snarest mulig dersom det foreligger fare for takras.

Bymiljøetaten har forståelse for at det er kostbart å rydde taket for snø og is. Disse kostnadene er imidlertid noe gårdeier må ta høyde for, da gårdeier må ivareta sine plikter. Politivedtekten § 4-1 stiller strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten håndhever bestemmelsen strengt, ettersom takras kan føre til alvorlige konsekvenser med skade på personer/materiell.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 21. februar 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3102879 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert store istapper som hang ned fra taket over fortauet.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det er urimelig at de får bot før de er gitt en mulighet til å fikse problemet selv. Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av store istapper.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det fremgår av Bymiljøetatens fotografier at det i denne saken er snakk om store istapper, noe som innebærer

en reell fare for forbipasserende. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier.

Når snø eller is truer med å falle mot offentlig sted, skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket. I påvente av at taket ble ryddet, skulle gårdeier derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at borettslaget ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102879 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert store istapper som hang ned fra taket over fortauet.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det er urimelig at de får bot før de er gitt en mulighet til å fikse problemet selv. Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Klagenemnda mener derfor at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt, at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av store istapper.

Nemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det fremgår av Bymiljøetatens fotografier at det i denne saken er snakk om store istapper, noe som innebærer en reell fare for forbipasserende. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier.

Når snø eller is truer med å falle mot offentlig sted, skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket. I påvente av at taket ble ryddet, skulle gårdeier derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01250]

Sak 349 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102881 (201901443) - Ingård AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 05.06.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3102881 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 3. februar 2019 mottok Bymiljøetaten en klage fra politiet over forholdene på taket i bygården Industrigata 46. Bymiljøetatens betjent som ble sendt til stedet, observerte flere store istapper som hang ned fra taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Ingård AS, ved styreleder Aase Frisch, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 10. februar 2019. Klage ble fremmet 17. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at Ingård AS har inngått kontrakt med Ren Service AS om fjerning av istapper for 2018/2019. Vaktmesteren var til stede ved eiendommen da brannvesenet ankom. Han opplyste om at Ren Service var på vei, men brannvesenet hadde fått i oppdrag å fjerne istappene, og gjorde dette.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ila etaten et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder, dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 19. februar 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102881 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere store istapper som hang ned fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av store istapper. Dette gjelder uavhengig av om Ren Service var på vei for å rydde taket. Det fremgår av Bymiljøetatens fotografier at det i denne saken er snakk om store istapper. Dette har et stort skadepotensial, og taket skulle ha vært ryddet på et mye tidligere tidspunkt.

Videre skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Gårdeier skulle derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at Ingård AS ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102881 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere store istapper som hang ned fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med

andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Nemnda mener derfor at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av store istapper. Dette gjelder uavhengig av om Ren Service var på vei for å rydde taket. Det fremgår av Bymiljøetatens fotografier at det i denne saken er snakk om store istapper. Dette har et stort skadepotensial, og taket skulle ha vært ryddet på et mye tidligere tidspunkt.

Videre skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Gårdeier skulle derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01317]

Sak 359 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 25. juni 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.